

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 100/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. J., bytom S. N. V., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 302/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. J. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. mája 2002 doručené podanie Ing. F. J. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom S. N. V., označené ako „Sťažnosť na Okresný súd v Poprade, z dôvodov prietáhov v súdnom konaní“ s prílohami. Sťažovateľ v ňom uvádza: „Ako poškodený smrťou svojho syna M. J., ktorý zahynul pri dopravnej nehode dňa 14. 4. 1997, podávam sťažnosť na Okresný súd v Poprade, z dôvodu zbytočných prietáhov v súdnom konaní proti obžalovanému S. P., č. j. 1 T 302/97. Spôsobenými prietahmi súd stupňuje traumatizovanie mňa, mojej manželky a súrodencov nebohého M.

Moje tvrdenie a oprávnenosť sťažnosti potvrdzuje aj fakt, že Krajský súd v Prešove už trikrát vrátil vec na prerokovanie Okres. súdu v Poprade, z dôvodu závažných nedostatkov v postupe súdu. Svojou nečinnosťou a zbytočnými priet'ahmi v konaní sú porušené moje práva v zmysle čl. 48/2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žiadam Ústavný súd SR, aby prikázal Okresnému súdu v Poprade, aby vo veci konal.

Od smrti syna uplynulo už viac ako 5 rokov, vyšetrovatel' a súd zhromaždil dostatok dôkazov, aby mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť.“

II.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Vychádzal pritom z toho, že výklad a uplatňovanie základných práv a slobôd [tak ako sú uvedené v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)] je aj pre potreby konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy potrebné uskutočňovať v súlade s medzinárodnými záväzkami, ktorými je Slovenská republika viazaná na základe platných medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách. Ústavný súd už potvrdil, že „ústavu nemožno vysvetľovať spôsobom zakladajúcim porušenie medzinárodnej zmluvy o ľudských právach, ak je Slovenská republika účastníkom takejto zmluvy“ (II. ÚS 48/97, PL. ÚS 5/93). Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v trestnom konaní sp. zn. 1 T 302/97 pred Okresným súdom v Poprade namietal sťažovateľ, ktorý v ňom má postavenie poškodenej osoby podľa § 43 a nasl. Trestného poriadku (a nie obžalovaného), pričom jeho porušenie videl konkrétne v tom, že súd stále nerozhodol o vine obžalovaného, hoci „vyšetrovatel' a súd zhromaždil dostatok dôkazov, aby mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť“. Hoci podľa § 12 ods. 6 Trestného poriadku je aj poškodený stranou súdneho konania a disponuje oprávneniami podľa § 43 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, pokiaľ ide o základné právo na konanie bez zbytočných priet'ahov v trestnom konaní, toto podľa čl. 48

ods. 2 ústavy, ako aj v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ústavný súd v konaní o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu základným právam a slobodám podľa druhej hlavy ústavy v rozsahu a spôsobom rešpektujúcim záväzky Slovenskej republiky podľa platných medzinárodných dohovorov o ľudských právach a základných slobodách) prináleží tomu, voči komu bolo vznesené „trestné obvinenie“. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa namietajúcu porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu v Poprade v uvedenom trestnom konaní, v ktorom je poškodenou osobou, po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako podanú zjavne neoprávnenou osobou podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho ústavný súd o nej nie je oprávnený konať (podobne ústavný súd už rozhodol vo veci sp. zn. III. ÚS 8/00).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2002